

Antológia
Emily Arsenault
Az eltört teáspohár
című könyvéhez

Az antológiát összeállította az Olvasók Diadala 2019. G-5 csapata

Előszó

Az antológia versei egyrészt utalnak a könyvből megismert gyilkossággal és a nyomozással összefüggő részletekre, pl. szócédulák (citátumok), szavak, halálfélelmek, árnyak, csend, másrészt, tágabb értelemben, az emberi lét és az elmúlás örök témaköreit érintik.

A költemények két központi motívuma a *szó* és a *csend*, amelyek mindenki életében újra és újra megjelennek a különböző sorshelyzetekben.

A versek alatt lévő összetört, megrepedt poharakat ábrázoló képek az emberi lét törékenységére utalnak.

Az összes versrészlet Adamis Annától származik, ezzel is megemlékezve a nemrég 75. életévét betöltött költőnőre.

Adamis Anna

A megzenésített versek mindegyike meghallgatható az internet megfelelő helyein (pl. youtube).

**Sok vastag toll sok sorsot ír, sok könyvbe sok nevet,
kövér pecsétet ütnek rá különböző kezek,
még azt se mondod, hé, itt vagyok, vagy azt, hogy mi újság,
még meg se éltél egy napot, s már kapsz egy cédulát.**

Hány cédula egy élet?

Hány cédula egy élet?

...

**De azt ne feledje senki se, ki cédulákat ír,
hogy róla is készülhet más helyen, ugyanilyen papír,
az utolsó cédula kőből van vagy fából, ha kevés a pénz,
és múlt időben ír oda egy erre fizetett kéz.**

Hány cédula egy élet?

Hány cédula egy élet?

Hány cédula egy élet?

És lép egy fekete árnyék,
kulcs fordul a zárban,
Vár, megint csak vár, valakit vár még.
És lép egy fekete árnyék,
átnyúl egy kesztyűs kéz,
Kéz, fekete kéz, mondd mire készül.

Fák ágait szél rázza,
ház ablakát tépázza.
Mi lesz még ma velem,
mi lesz még ma velem, óh, sehol egy lélek.

Fekete árnyék

Halott virág az arca, kék messzeség takarja,
Csukott virág a szeme, álmok haltak meg benne.

Halott virágok, amerre nézek,
Halott virágok, amerre lépek,
Körülöttem minden színtelen,
Színes fények szürkén-fehéren.

Halott virágok

**Sűrű sötétre ébred a nappal,
holnap nem jön a reggel.
Félelem bújik el félszavakban,
ha holnap nem jön a reggel.
Mondd meg, hogy mire vársz egymagadban,
ha holnap nem jön a reggel.
S mondd meg, hogy kire vágysz egyre jobban,
holnap nem jön a reggel.**

**Várod a Napba öltözött lányt.
Várod a Napba öltözött lányt.**

A Napba öltözött lány

**Felébredt egy meg nem írott dal,
Hangnélküli hangon megszólal.
Fölkapom rá én is a fejem,
Sebességet vált rá a szívem.**

**Halkan járok lépteim fölött,
S semmit érzek két ujjam között.
Hallgatom, mi sosem hallható,
Többet mond, mint egymillió szó.**

**Furcsa zaj a csend,
Furcsa hang a csend.**

A csend

**Csak sötétség jut a fél világnak,
S orvosság sincs a csalódásra,
S nagyobb az árnyék, mint a fény.
Hallgass, mert valaki kér!**

...

**Gyertyaláng helyett reszket sok élet,
S a vihar elfújhat téged.
Az árnyék előtted lépked,
Hallgasd, mert egyszer kértek!**

**Mondj egy dalt azokért, akik nincsenek itt,
Egy dalt azokért, akik várják,
Egy dalt azokért, akik nincsenek itt!**

Egy dal azokért, akik nincsenek itt

**Ha nem bírod már elviselni azt, amiben vagy,
Lépj ki, mint egy rossz cipőből, ringasd el magad,
Ha azt sem akarod tudni már, hogy ki voltál tegnap,
Ne törődj a tegnappal, ringasd el magad.**

...

**Ha azt hiszed, hogy a semmi sokkal boldogabb,
Merülj el a sűrűjében, ringasd el magad,
Ha a gondok elharapják már a torkodat,
Pihentesd a sebeket és ringasd el magad.**

...

**Ringasd el magad, ringasd el magad,
Ha senki nincs ki elringasson, ringasd el magad.**

Ringasd el magad

Értünk egymás nyelvén, minden szó beszél,
Mégis másképp érted, mint ahogyan én.
Más a szó, ha mondod, más, ha hallgatod,
Nem tudná a bal kéz, mit akar a jobb.

Én tudom a dallamot, te tudod a szót,
Én mondom az igazat, és te mondod a jót.
Az én igazam nem biztos, hogy neked nagyon jó,
De mind a ketten várjuk azt az elfogyott, elhagyott,
Elrabolt, ellopott egy-két elfelejtett szót.

...

Szóból vannak hidak két ember között,
Csend lobbantja őket a fejetek fölött,
Mindenki mást érez minden szó mögött,
Ami nekem kéne, azt te nem tűröd.

Én mondom az igazat, s te mondod a jót,
Én tudom a dallamot és te tudod a szót,
Ami nekem jó, az talán neked nem való,
De mind a ketten várjuk azt az elfogyott, elhagyott,
Elrabolt, ellopott egy-két elfelejtett szót.

Minden ember jó, kit megtalál egy szó,
Minden szó is jó, ha embernek való.
Minden ember más, de éppen ez a jó.
Hát meddig várjak még,
Hogy felhangzik egy elfelejtett szó?

Egy elfelejtett szó

**Ha a csend beszélni tudna,
Négymilliárd hangon szólna
Mindarról, mi bennünk rejtve él.
Vágydal szólna száz szólamra,
Minden gondolat dobolna,
Millió szó összefolyna,
Ezer nyelven kavarogna,
S a világnak nem lenne titka.**

...

**Ha a csend beszélni tudna,
Hol nevetne, hol meg sírna,
Fekete is fehér volna talán.
Vallomások, látomások,
Víziók és hazugságok,
Érzések és kívánságok
Megtörnének, széttörnének,
Tükörfalán a beszédnek.**

Ha a csend beszélni tudna

**Hány toll van még, mely leírja dolgod,
S tinta benne, mely formálja sorsod?
Hány hajnal kell, míg végre felébredsz?
Hány mód van, mondd, hogy emberként élhess?**

Számolok

**Arra született, hogy kisgyerek legyen,
Anyja mellett játsszon hosszú éveket.
Arra született, hogy felnőtt is legyen,
S megértse a szóból azt, hogy mit tegyen.
Végül arra jött ő e furcsa világra,
Hogy elhiggye azt, hogy nem él hiába.**

**Arra született, hogy megszeressétek,
Megszeresse ő is azt, akit lehet.
Arra született, hogy boldog is legyen,
Életéből egy új élet szülessen.
Ő nem arra jött e furcsa világra,
Hogy belehaljon abba, hogy élt a világban.**

Arra született

**Miénk itt a tér, mert mi nőttünk itt fel,
A ház is a miénk, mert mi viseljük el,
Nekünk kevés fény jut, árnyékból van több,
Sötét szobánkban a pók rossz hálót köt.**

Miénk itt a tér

**Ha mégis újra eljönnél, és szólnál hozzám,
én eltakarnám könnyeim.
Ha mégis újra eljönnél, és szótlán állnál,
én megérteném a csöndet is.**

Késő már

**Halovány most az arc, mint a tél, a tél,
Harang üt szívemen, félrever,
Bánatom üvege elrepedt, szétrepedt,
Sötét már a fehér, eljöttél.**

Téli éjszakák

**Térdel a szó. Imája csendes, végtelen.
Érted beszél és bennem hallgat a félelem.**

Ima

**Az Olvasók Diadala 2019. G-5 csapata által összeállított antológiasorozat eddig
megjelent kötetei:**

- 1. Schäffer Erzsébet: Hol vagy?**
- 2. Emily Arsenault: Az eltört teáspohár**

Versek forrásai

Az összes vers megtalálható a <http://www.zeneszoveg.hu/> honlapon Adamis Anna neve alatt.

Fényképek forrásai

Címlap (eltört teáscsásze)

https://www.google.com/search?q=%C3%B6sszet%C3%B6rt+poh%C3%A1r&tbm=isch&source=iu&ictx=1&fir=zgm2EFIVCbUpWM%253A%252CAvJARB6VjODSiM%252C_&vet=1&usg=AI4_kTLc6l7E4GhtXTaoeVPbbOI168oPQ&sa=X&ved=2ahUKEwjb0Nm7p7jiAhUxpYsKHYy_C_wQ9QEwAHoECAkQBA#imgrc=cJffR9c8YdAYPM:&vet=1

Adamis Anna

https://www.google.com/search?q=Adamis+Anna&tbm=isch&source=iu&ictx=1&fir=HU7T96iLzripiM%253A%252CAOtgsCfTYalnKM%252C%252Fm%252F01vt_68&vet=1&usg=AI4_kQr4B5pf3TH64B5iak-CAff6v8coA&sa=X&ved=2ahUKEwiUlu76trjiAhXPIYsKHfPMAbgQ_h0wGXoECA0QEg#imgrc=28-qGWRHdAN1M:&vet=1

Az összetört poharakat ábrázoló képek alapja: *Google összetört pohár* címszó alatt.